

En Nye Viise/Om Guds Ords/oc sine Lemmers elendige Vilkaar og ynckelige Tilstand/i denne sidste Verdens tid; Sampt oc vorts Vedderparters Ausfvindsinghed imod oss/for deris ABLAS oc store Rente/huilcken den dyre Guds Mand LUTHERUS, formedelst den Hellige Aands opliossning/ i disse Nordische Lande/ affskaffede; Met en allmindelig Bøn til Gud/at hand ved sin gode oc kraftige Aand/ vil bevare sit Ord uforfalsket indtil Verdens ende oc haandhæffue alle retsindige Øffrigheder/huilcke hand haffuer forordnet at skulle være sit Ords oc Tieners *Progugnatores*, i denne farlige tid *Rythmicé* oc Sangvijss befattet Aff JOHANNE MOLLERO COCCIO:

S:R:M:M:I

Oc kand siungis under den Tono

Jeg vil mig Herren loffue/som alle mine Synder bar;

Prentet i Kiøbenhaffn/Aff Georgio Hantzsch/Aar 1623

Gudfryctighed er nyttelig til alle ting/oc haffuer Forjættelsen/baade paa dette nerverendis oc tilkommendis Liff

1. Tim. 4. v. 8

REGNA FIRMAT PIETAS.

Guds Fryct er en Begyndelse til Viiszdom. *Syrach: Cap. I.*

Erlig/Velbiurdig Mand/oc Strenge Ridder/Herr CHRISTIAN FRIIS til Kragerup/Kong: Maytt: *Canceller*, oc Danmarckis Riiges Raad; Saa vel som/Erlig/Velbiurdig Mand/oc Strenge Ridder/herr ANDERS BIILDE til Rosendall/Danmarckis Riges Raad/ oc Befalnings Mand/paa Helsingborrigs Slot/samptlige oc serdeelis/sin gunstige Herrer/*Patroner* oc mechtige Beforderer/hauffuer Underdanigsten Hans Møller Kock *Author*, dette ringe *Opusculum dediceret.*

1

Ah Gud hielp din Christne/I denne farlige tid/Lad dennem ey fortrycke/dit

Practicquer dee *Papisters*, Needdemp oc

for oss strid/Lad dennem ey fortrycke/dit

Ord/folck oc Lærdom/ oc ey med Roed oprycke/dit Ev-ange-lium

2.

Wij tuijffle ingenlunde/
Om din Naad' oc Bijstand/
Thi wi see alle stunde/
Din mild' oc hielprijg Haand;
Vist er det/at tillijge
Himmel oc Jord forgaa/
Men i dit Naadis Riige/
Dit Ord steds bliffue maa.

3.

Du sende oss aff Naade/
LUTHER den Christen Mand/
Dit Ord førd' hand paa Fode/
Met det/Beviiste hand/
At mange CHRISTNE fromme/
Ilde Bedragne er/
Aff dee PAPISTER Drømme/
De Paffvens falske Lehr.

4.

Som endnu gruelig skriige/
Naar de i Kircken staa/
Mord offuer oss tillijge/
Troen vil undergaa:
Viid Vand er intet vorden/
Actis oc icke mehr/
Oc deris Muncke Orden/
Biudis ey Tuck ey Ær/

5.

Huo følger LUTHERS Lære/
Hand er æuig fordømt/

Saadant oc andet meere/
Raabe de uforskemt
Der met de CHRISTNE driffue/
Fra Evangelion,
Huilcke met Paffven bliffue/
I sin Opinion

6.

Du Pauff oc din' Udkaarne/
Lad fare saadan fant/
I Raged' oc Triindskaarne/
Værer alle formann't/
Guds Straff vil ey bort viige
Offuer det store Mord/
Som i har brugt tillijge/
Mod hans Læmmer oc Ord.

7.

Snart skal oc nederfalde/
Eders Bugs Gud Mammon,
Eder Wgudlig' alle/
Til æuig Spott oc haan/
Siden Gud LUTHER sende/
Bleff Paffven quit sin Mact/
Vil i ed'r ey omuende/
Er' i met ham foract.

8.

Her?/Her?/ O Brødre kiære/
Fatter mod Hiert' oc sind/
Vor Fenlin keck at bære/
Prijss vill' wi legge ind/
Fienden vill' wi angijbe/
Som er/det Raget Sleect/

Wis høre Trumm'r oc Pijber/
Soldat'r/Rytter oc Knecht

9.

Vijde skulle i Klercke/
At voris Hopmand er/
Ærens Konning den stercke/
JESUS vor Frelser kiær/
Hand vil oss hielp' at strijde/
I ald Angist oc Nød/
Nu i dee sidste tiide/
Eder til stor fortreed.

10.

Til Trummer ocsaa Pijber/
Gud ey behag kand faa/
Til Vaabnet vill' wi grijbe/
Det Harnisch drage paa/
Som oss haffuer tillauffuet
Apostelen PAULUS,
Skiold/Hiel'm/Pantzer oc Krauffve/
Aandens Suerd oc der hoss.

11.

Lad der for om sig hugge/
Det uforskammet Slect/
Paa deris Verck dee Bygge/
De egen Geistlig Ræt/
Deris skud skal ey skade/
Dee offuerskiude vist/
Wi oss paa dig forlade/
Vor Skytz Herr Jesu Christ

12.

Fordum haffde sig Rystet/
Paffven oc hans Affkom/
at hold før et Aars friste/
Et strengt Coneilium;
Hvor aff mand skulde kiende/
Om LUTHERS lehr var klar/
Hvad det tog for en ende/
Er en huer Aabenbar

13.

For hundred Aar at sige/
Hand oc sin Anhangs Summ:
Lod Publicé udskriffue/
Forneffnd Concilium,
Vilde met saadan Truusel/
Fra Gud oss skrecke aff/
Hand dog met skamm' oc blousel/
Faldt i sin egen Graff.

14.

Wii Menniske paa Jorden/
Formedelst JESUM CHRIST,
Begere Salig vorde/
Hand er vor Talssmand vist/
Hvorfor skulle wi løbe?
Til Paffven oc hans Æt/
For Penge ABLAS kiøbe/
Siunis ey være Ræt.

15.

Hvor vilde hen den Arme?
Som var da plat forsmaad/
Hvo vilde sig forbarme?
Hvor vild hand finde Raad?

Ingen vil ham forskreкке/
Hus kurd/O Venner kier:
Hans Synd oc Last Afflette/
Skuld Peng Himlen Regeer

16.

Met Maet sig nu fordrijster/
Paffven oc hans Selskab/
Effter voris Blod tørster/
Vii oss legge i Graff/
Hans ABLAS Breffue alle/
Som er dog Betlerij/
Aff oss vild hand genkalde/
Alt til sit Rentterij.

17.

Dee oss ingen hielp ere/
Til voris Salighed/
Wis vijde dog fast bedre/
hvad fordum tid er skeed/
CHRISTUS paa Kaarssens Galle/
Som der nøgen paa stod/
Borttog vor' Synder alle/
Met sit dyrebar Blod.

18.

Paa hannem met stor trygge/
Som er vor Frelser vist/
De hans Ord vill wi bygge/
En Løgn/ ey Argelist/
I hannem vaar befunden/
Den trofast Herre CHRIST,
Var LUTHER offuervunden/
Glædis mangel PAPIST.

19.

Tag saa til tack du daare/
De AntiChristi Sect,
Gud vil Naadlig bevare/
Alle hand har opveckt/
Ved Evangelisch Lære/
Fra Paffvens Glijssneris
Hans Naffn skee Loff oc Ære/
Uden ald Skrømpterij.

20.

Gud som en mechtig Herre/
Styrcker sin Øffrighed/
Som en Ringmuur skal være/
Omkring sin Christenhed/
Om dee end efftertractis/
Met Underfundighed/
Saa maa de dog foractis:
Som tijt oc offt' er skeed.

21.

Hvorfor i Verdslig Herrer/
Bliffuer dog icke keed'/
Guds Ords Forsuar at være
Forsuar hans Christenhed:
Gud vil det vel belønne
Eder/i Himmeriig/
Naar Siæl'n fra Liffuet rømmer
Ved Døden hastelig.

22.

Gud Fader dig skee ære/
De din Søn Jesu Christ/

Den Hellig Aand skal være/
Høyloffuet/oc forvist/
O Gud dit Ord bevare/
Krafftlig fra oss affvend/
Paffven met ald sin Skare/
Til Verdens sidste end.

FINIS.

Himmel oc Jord forgaa/men mine
Ord forgaa icke. Luc: 21. Cap.

Bønen.

Dagen den nu fremgangen er/
Aften monne tilstunde/
Wi tacke dig vor Frelser kiær/
Som har frelst mangelunde/
Din Arme Hiord/fra Diefflens List/
Oc hans Anhenger' alle/
Nedsyrt den Gerig AntiChrist/
Huilcken wi Paffven kalde/
Forlæ oss Fred oc Enighed/
Dit Ord oc Sacramente/
Bevar i denne Farlighed
Reent/indtil Verdens ende;
Wi bede dig Her? Jesu Christ/
Vor Øffrighed bevare/
Frij ham fra sine Fienders List/
Fra Skade oc all Fare/
Und oss her effter leffue saa
At wi kund' allesammen/
Den æuig Roo oc Glæde faa/
Der til sige wi/AMEN.